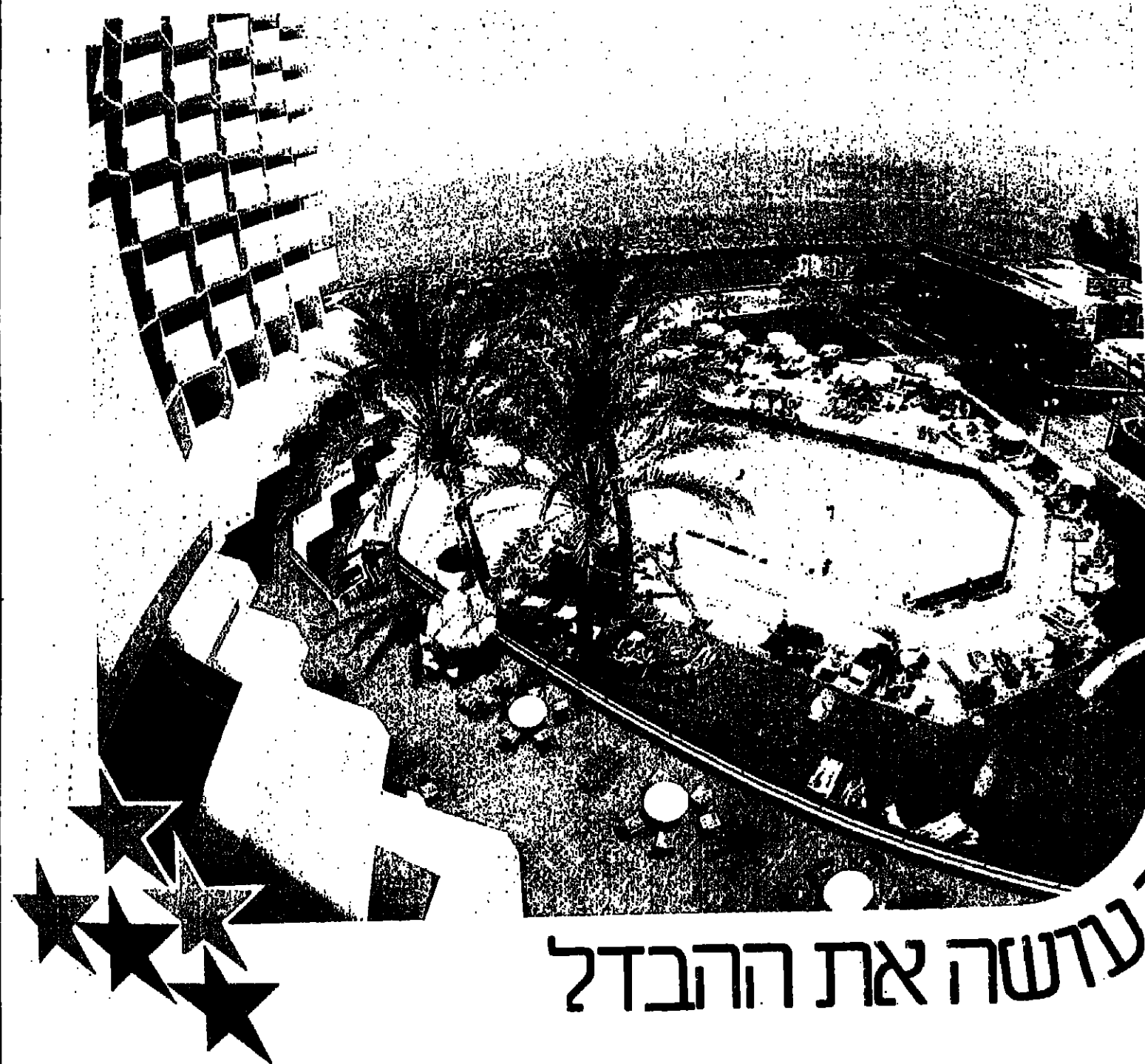


פלאזה-טבריה הכוכב החמישי



עודשה את ההבדל

כשאתה יוצא לחופשת הקיץ - אינך מסתפק בפחות מהטוב ביותר. לנו זה ברור. **בפלאזה - טבריה** מודעים היטב לכל הציפיות שלך, בהיותנו היום המלון היחיד בכנרת היכול להעניק לך ולמשפחתך חופשה של חמישה כוכבים. ומהרגע שנכנסת אלינו - אתה הוא הכוכב השישי.

פלאזה - טבריה. מלון עם אווירת יוקרה. חדרים מפוארים. אירועים עם סגנון. פעילויות בשפע. מסעדות בטוב טעם. שרות עם כל הלב.

פלאזה - טבריה. אמצנו דואגים לכל רגע בחופשה. אירוח אצלנו מקנה לך גם: שיעור רכיבה על סוסים - חינם, כניסה לחמניתגדר - 75% הנחה, כניסה ללונה-גל - 50% הנחה, שייט בכנרת - 50% הנחה, כניסה לחוות היענים - 50% הנחה, טיול סוסים - 50% הנחה.

פלאזה - טבריה - חופשת קיץ עם סגנון

צלצל והזמן עכשיו מל' 06-792233
מבצע לחודש יולי: 10 השלומים ללא ריבית לשויה על ארבעה לילות
(באמצעות "יזה" ו"ישראכרס", צמוד למדח)



פלאזה-טבריה • חופשת קיץ עם סגנון



מוסף ידיעות אחרונות



כולל:

זמנים
במשבח



אופנה. מציצים - עמ' 16-17

מקרא: الأصل

דורית ילינק וחנוך רייכלסון

יפה בפרופיל נמוד

לנהלו החדש של רייסקוטק הרבי סאמיס במלון ימית בתל-אביב, הוא חנוך רייכלסון, דגמן, מהנדס וגם בוגר ניהול תעשייתי בשנקר וקניין אופנה. בשעות היום, עובד בקניין של רשת הפריז'ור לאופנה ולטקסטיל. בערב, מנהל מועדון.



דורית ילינק (מימין), חנוך רייכלסון ודפנה ואסר: בלי להסתנור

רבקה נתנאל

שיא מישפחתי



בלי שיקבילה השנה את אות ויצ"ל למתנחלים ועל שם חנה לירן היא רכבה נתנאל העולה זה שנים רבות להגות נהג וייתכן של קשישים. רבקה עצמה כבר אינה עולה ימים במיקר ריס וזו היא מבורכת ממנוסלה.

רבקה, 84, בתו של דוד איזנברג ומימיסרית ת"א, מעלה בויצ"ל 45 שנים בתקופה מסוימת שבה בנות מר שפות איזנברג את הליה המישפחית של ויצ"ל. רבקה ושותף איזנברג סומה צילינג ואביבה אלמן, וכן שתי בנותיה יוליה מלחם בספיס של ויצ"ל ת"א, וסימה צילינג הייתה יוליה סניף ת"א, כעבור שנים והמנחת בת רח איוק חל לתפקיד ויצ"ל העולמית ולפני מילד מודיע.

ביום עיון ממשך באותה דרך ויצ"ל הועד והפועל של התאחדות העשית ביום וסגן ויצ"ל מכבי העולמי, רעייתו עוזי פועלה במחלק למעמד האשה של ויצ"ל ישראל.

רבקה נתנאל וקיסה תמישה מועד להם עבודה קלה. אין אלה מועדו קשישים שבהם וקיסה ושרים כמו שראויה לעמלם בטלויזיה. קשישים לא רוצים רק לרקוד ולשיר, בראש ובראשונה הם רוצים לתעסוקה. אמרה רבקה נתנאל, רעי קבלת אות ויצ"ל למתנחלים מודיע קנין גילום, נשיא ויצ"ל העולמית.

אדם וכן צריך תעסוקה כמו שילד בלי חג וסע לאמו. אלא שילדו כרי ריכיל כבר אין אמו. על רבקה נתנאל אשר לומר שהיא אדם של קשישי שם, למרות שכונתה היא חושבת את ממו.

רבקה נתנאל (למעלה) עם בנה עוזי ואחותה אביבה אלמן: כמו שילדו בן דוק לאמו

שרה ברוכין כבוד מהטכניון



שרה ברוכין ואורה הרצוג: שלוש מעטפות

אגודת דורשי הטכניון בישראל מטפחת את יחסי הגומלין שבין הציבור בארץ ובעולם לבין הטכניון ומגייסת עזרה למוסד החשוב. בשנת תשמ"ג גייסה האגודה בישראל כ-1.8 מיליון דולר. את החברים הפעילים באגודה שרה ברוכין. בשבוע שעבר קיבלה תואר עמית-כבוד של הטכניון. בדיקרה על תמיכתה הפעילה בטכניון ותורמתה לפיתוחו.

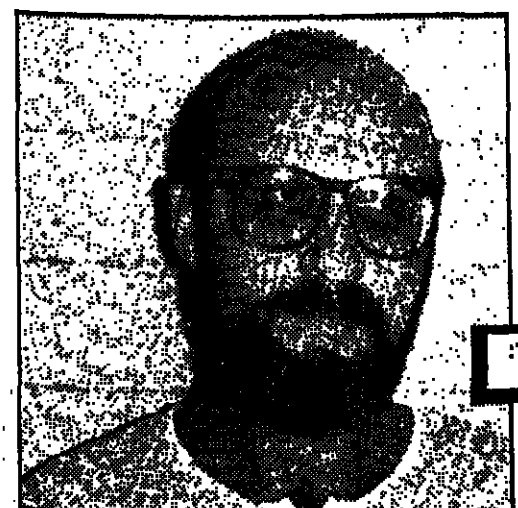
בטקס שנערך במסגרת התפתחה התגייסה של המושב השנתי של הקורס, כינה אותה נשיא הטכניון, ד"ר מסר רייס, כשם כולל האירוע, ולא רק מפני שהייתה האשה היחידה שזכתה בתואר. היא לא רק כלת האירוע, היא גם מלכת האירוע, תיקן ויד אגודת דורשי הטכניון (לשעבר נשיא הטכניון) עמס וחבר.

שרה ברוכין, אשת-חברה נודעת בהפועלה האקסטרווגנטית, לכשה הפעם חילשה קלאסית של שאנל בכחל-כהן עם פתחיה ושרשרת-חוב עם פנינים למרות הורשם המרחק-משהו שהיא יוצרת, יורדת שרה פעמיים בשבוע מה עקבים ומהשאל, לולש בנר-נוף ועל-ספורט, וחולכת לחוג לריקודים.

באחרונה עיב שערבה כמלון. דן קיסרית ספר נשיא הטכניון וד"ר רייס. אירפוש הקשיים שבניגול מוסר אקדמי בארץ. נשיא חדש שהתמנה למוסר אקדמי ביקש מקורמו אולי תוכל לתת לי כמה עצות יסודיות: "בקשה, אתן לך שלוש מעטפות. כל שנה את תיתקל בקשיים תפחח אתן מן. בשפתה את המעטפה בשנה הראשונה מצא כתוב: 'השנה הראשונה היא קשה. עליך להתגבר על הכוונה ששואר קודמך. אל תתייאש'.

בשנה השנייה היה כתוב: 'לוקח די הריבה זמן להתרגל לפרופסוריות ולשאר החברים לעבודה ולחוסר האמצעים הכספיים, נכון בכל זאת, אל תתייאש, לשפתה את המעטפה בשנה השלישית מצא בה הוראה זכב שלוש מעטפות לבא אחריך'.

ד"ר שמאי גילר לצייר את הכאב



ד"ר שמאי גילר: כושים לבנים

על גילר הוא צייר של הכאב הפיזי, ושל מה שהוא מקרין על סביבתו האנושית, כי נכנס בקסלוג תעריכות ציר רים של ד"ר שמאי גילר, שנפתחה במבצע בגלילה ארטיסטית כל ת"א. תהליך עבודתו בהנחת תעריכות זה שף להפיל את תהליך גיליות של מלחמת הפרטית.

העבודתו המצוננת בתעריכות חופר ע מהפוצות גילר תדגיש צורך לצייר צילומי רנטגן, צילומי חזה, צילומי לב, חג גוף כל אלה היו את היסוד שעת אחת לאחר שהיית את התמונה האחרונה לקה בתעריכות קשה. זה היה לפני למעלה משנה. נשען עומד לא כל-כך, למות ציוריו המרביניים.

אהוד בן-עזר עלבון לעגנון



אהוד בן-עזר: עוכר ישראל מרונגורף

הראשית שנות ה-60' היה אהוד בן-עזר סטודנט בירושלים. הוא רכב עם היום, סביבו לעזר לו כמימון זמן גם ויזוממכיים. בדיק באותו זמן גם שפר מעבודתו במנהל בית-ספר ערב מעוז ציון. הלאה צורר אותו לכח חוב את סיסר הראשון. המהצבה, חן שלוש חצי שבועות של גיוס כל חושם.

כיום, חצי יובל אחרי, יצא לאור סיפורו העשירי. את קובץ הסיפורים "ערגה" (הוצאת זכרון מוקד) ביקש בן-עזר לשפר שמה היה בכך, חושש בברכה תמגור כל שנות לימודיו בירושלים. הקורות אותו בביתו של בנימין אפשטיין, שישמש חובר לכמה סיפורים העשירים במחזור הראשון של "ערגה".

כל רכוש באותה תקופה היו הנצי לים הנבוכה, ששלחו לי חורי מפ' ותחמקה, כרי שאלך לעבוד בבניין, מיטב את שכתב לי ש"י עגנון, ושיר שאני מבחין שהואילו לפרסמו בע"ה. מספר ביום בן-עזר, 50. כמה שנים קודם לכן, כשהייתי חבר קיבוץ עין-גור, קראתי את כל כתבי עגנון. מבחיני לו שאני רוצה להיפגש איתו. זה כתב לי חורה וקיבל אחי. ידעתי שלא בזכות עצמי אלא בזכות דודתי והשודרת אסתר ראב.

גיפנסו כשגרתו בכר בירושלים, אל בנימין. יותר מששאלתי אותו על עבודתו, הוא שאל אותי על דודתי ור"י אין אותי על קיבוץ עין-גור. כעבור שנים רבות, גשתי את עגנון בכיכר ציון, ליוויתי אותו לתחנת הרכבת. ב"ר דן שותתנו. שאלתי אותו אם אינו מבוש שיש מן המשותף בינו לבין יצחק מביסדינגר.

מודע, שאל. מפני שכשביסדינגר גר הוא חוליה המקשרת בין יהדות מדינת-ישראל לבין יהדות אמריקה כמו שאלה, מקשר בין מדינת אירופה לבין ישראל.

עגנון נעלב מההשוואה, היפנה לי שורה רץ בכעס לכיוון האוטובוס ובר"ר צעק אלי: "הוא עוכר ישראל, הוא מרונגורף!". הרים למאורעות אלה ואחרים מחי בן-עזר מוצאים ביטוי בקצב סיפורי החדש "ערגה".

ויטני יוסטון שיחות חתוליות

ויטני יוסטון: לידת באמצע אופרתיסבון

ויטני יוסטון, עוד מעט בת 24, מבקשת במסגרת נוצצות בני-דורית. למרות זאת, היא הכי חכי אהבת את היות. אני שומע בתי: נהנית לשתות עם שני החתולים שלי. לחלופה הנק' בה קרוא על שם מרילין מונרו, ולוכד עם קרוא כלו. האחרון מביא לה הרבה נחת. הוא מכב עליה. בורו בו לעיני פת מוח החתולים "פרייה".

המורה האהבה עליה ביותר היא אמה אריה - אגיסה בייק הנפלאה. בשנתיים האחרונות נופרה ויטני וס' סון פרסר רבים על חקליטה והופעה חיה. חקליטה החדש, הנקרא ויטני יוסטון, יצא באחרונה בהדפסה מס' מית וד' ארצי.

נלי אמן אספנות כמיקצוע



אספנות של מפות עתיקות היא תחביב רציני. אחר האספנים הוא ראש עיריית ירושלים חיי קולק. ברוך הכי פות העתיקות מתוארת ירושלים כמך כו העולם. העיקרון הזה מתאים לקולק, לא רק מבחינה מטאפזית. כמתנות לאהבים הוא נהג לחלק מפות כאלה או תורמים עתיקים של ירושלים.

לפתיחת תערוכה של תחריטים ומ' פוח בנושא ירושלים, במלאת 20 שנה לאחידה הגיע חיי קולק. אחת משתי בעלות הגלריה נלי אמן, סיפרה לקר' לק את תולדות הבית, שגילו למעלה ממאה שנה, ושבו נולד אחר מבניו של הרב קוק ואף הוא רב ולוחם למען של מותה של ירושלים.

התחריטים העתיקים של ירושלים בתערוכה, מקורם בשני אספנים עיקריים. אחד מהם שיך לאישיות מוכרת בארץ המבקשת להישאר בעילום שם. נלי אמן עצמה, עשתה מהאספנות הפרטית מיקצוע שאליו הגיע דרך אחיה, גרשון בן-דסופר, כעל בתריסר-אכית.

נלי אמן (מימין), מלכה רוזנשטיין ושרה ליק: ירושלים כמרכז העולם

נע ואסון אספנות. כדי לעזור לאמנים רכש מהם ציורים. זה היה בשנות ה'30, '40, '50'. חלקם נסעו מעבר לים והתפרסמו, לא מעט הדורות לעזרה הראשונה שהשיט להם בדרך זו.

תחילה ניהלה נלי את הגלריה לאמנות חדשה ביפו. אחר-כך שותפה לגלריה ברחוב גורדון בת"א וכיום בעלת גלריה משלה באותו רחוב. כשי נה שעברה פתחה גלריה לאמנות וגר' מן, הודיע שהוא רוצה לרכוש זכיל.

גרשון גרא ומשפחת חוז הספר נולד במיזוודה



יצחק רבין, גרשון גרא ותמר הויגדדון: יצאת ברווח

במוזיאון ההגנה שבת"א נפגשו בשבוע שעבר כמה טווחיקי ההגנה וצאצאיהם. בני משפחות שרתוק, חן, גולומב וירדיריים. האירוע צאנו לאור של "בית בת-אביב", סיפור החדש של גרשון גרא (הוצאת מישור הביטחון).

תחילתו של הספר במיזוודה ישנה, שהשאירה אחריה שפורה, אחרונה הנצי' רח של דוב חן. כשפתחו אותה בתו תמר ואחייניתו ערה, מצאו אצור כלום קטעי יומנים של אבי המישפחה, בדרך וזה, ושל בניו יצחק ודוב, מיכאלי אהבה וחמונות מצהיבות. חומר נצלא לספר.

בני המישפחה היו נרגשים במיוחד בבית ההגנה, כעבר בית מישפחות שרתוק-הגולומב, שבו גרר בשנות העשרים, השלושים והארבעים.

המצה לחן חיים של הגיבורים בספרו של גרא, מאפשרת לחבין את צרכיו כיום, אשר אנני שלו, מנהל האגף לתרבות במשרד החינוך והתרבות. גם ציי' נאם, אך מיהר לאיזורה אחר. יצחק רבין הגיע באחרון. יצאת ברווח, התולצצת ערה חון. רבין הסכים: באותו, נהנית, ואפילו לא חייית ציור לרכי". גם אמן מופיעת בספר, אשר לו ברא, והראת לו את ריוק אמן, רנה והקדידיון, המתקשרת לסיפור דרך היותה. "גבורת הפרעות בהומל", למי הנדרת גרא.

אצל ירייה נלה ואחרת רובינשטיין בלונדון, שמע רובינשטיין בירוי נגנית כינור נפילאה. האמן הישש מעצור הישראלי, ליסיר את שעונו ונחן לו אותו במבנה. כשנתיים לאחר אותה מנישה הלך רובינשטיין לעולמו. לפני כשנה כשהביא את אפרו של רובינשטיין לכסדה בירושלים, בא מיני' לגנן בעת הטקס, את שוענו. על רובינשטיין הגי' דול הוא ממשיך לעזר - כקמע.

הקדמת אל

הביתה

דליה אלקריף. שחרחרות גיזעית וסוערת מיפו. בת 17 התאהבה באוסי בלנקה, אקרוט גרמני יפה-תואר, ועזבה איתו את הארץ • 20 שנה חיו בחו"ל. אמנים נודדים • צריך להחזיק להם אצבעות

מאת לאה אתגר



דליה אלקריף-בלנקה, בעת הופעה. חיים של הצגה אחת שמה, גדולה, שחיבת להישמך.

בשבע עשרה ערכו בתל-אביב פתיחה למסערת התרש. עמד שם אוסי הכריז, עם גימנסיה מושלמת ועברית ייחית נעימה ומנוחלת. עמדה דליה הלהטת עם העור הכהה והעיניים הברורות, השער הבחיר המרוע והעיניים המשובחות בתכלית. באו חברים, מכרים ודורשי שלום.

המסערה היא פרויקט המרמס של אוסי. דליה עייין לא יודעת כמה תעסוק, את בני העור הלהטים שלה, היא מטבצת בעצמה. בזמנה הפנוי, מגזירת כשמן על לוחות בגודל שני מטר על שני מטר, ציורים מוריאליסטיים סקסיים, של חלקי גוף אשה וחברים ופיתולים, חיתות מה ציורי אשה אינטימית סיפור.

אך חיים בצוותא עם השקט הגרמני והאשה הנענית מיפס. בהתלהלה זה היה כמו להיות עם אש, אומר אוסי בשלוח המלכותית שלו, עכשיו זה כבר מאוון. הוא הסבה למעט אירוניה, אני למעט מורח, אהב סקסוס וחרף, מעין השלמה מיוג, כלילי בהצלחת המסערה הלוחית קליטתם בארץ. פרויקט אשורי, אם תרצו: משפחת אלקריף את אורון מאמצים את בלנקה: מיספחת, גלילי, החזירה את הבת האבורה הביתה, חורבט מיספחת בלא. (המשך בעמ' 18)

מיסטיקה חורש הלוח-דשנה, האותיות קשורות מאור, האם רצה שהבת הסודות תחיה בישראל. מקבלת אותה באהבה, מעריכה את התחל הגרמני התרבותי.

עכשיו צריך רק להביא אותם לישראל. בשנת 1982 עושים ניסיון ראשון. מעלים את בני מיספחת בלנקה ארצה. מיספחת אורון מסייעת לעולים החדשים לפתח חנויות בימתי-השרון, האינפלציה מתחילה, דליה ואוסי מבחלים, הכלכלה הישראלית אוכלת את הסכנותיהם. הם מוכאים, רק דניאלה פורחת. במרכז העיניים של רמת-השרון מטפחים אותה. מכנים לה קייזרית במי ישראל, לבסוף המיפחת נשברת, חוזרת למינין במיפחה שוב לעיסק מיספחת.

אסתר אורון לא מרפה, ססה הרבה לגרמניה מתבוננת בדניאלה וילדה לא אותה ילדה, מחליטה לקחת עימה את הילדה לישראל. "שתשחק טנים אצלנו, אביל אותה בבית".

דניאלה קטנה, דליה ואוסי בלנקה נפרעים בין אשורה של דניאלה, רצון להיות בישראל והתחלת הגרמנית. לפני איבוע חורשים הם מחליטים: חורשים לישראל, הפעם באופן סופי. שוכרים בית ברמת-השרון, סותחים מיספחת רגים בבניסה לנפל תל-אביב. דניאלה: משחקת 40 שעות טנים ברמת-השרון, דבר מה אשורי במיפחת אומרת, מחזרת מיוחלת לספורטאית תעלה. ילדה בלתי שיגרתית.

בגיל 17, נוסעת דליה עם להקת "עלומים", לסיר והפעת בגרמניה. פעם ראשונה רואה חוצלארץ, מגשה שם חברות והברים חרשים. עלום חרש. הקסמה לא רצונה לחזור. תוך כמה שבועות מגשה את אוסי, בלונדיני משגע, עם גוף מושלם. אקרוטס בן שירים שמופיע עם אבא ואמא, שניהם אקרוטסים, שחקנים נודדים, מנחים מרודות.

הצדיות היה אשורי, הם נישאו. דליה נכנסה להרכב המופיע המיפחת. אוסי קיבל עבודות, רק את דליה התירו איזה מירוח המופעת. שחקן, שחקן, שחקן, המיפחת המורח בליטות עם התוספת המרסקית מיספחת נודדת בעולם, שחקן, נודדת, רגמט, צופת, איטליה, צ'כיה, ארצות הברית, השמונים, אפילו עד סין הניע.

דליה היתה היתה שבהפעת, תוספת נמרת, מראית משלכת למוך המופע הימק של אקרוטס ועשי פוריות. עשו או. המן כסף, אבל גם פוצצו המון כסף. כלשונם כמו צוענים, חיו מצויין מן הדי אל הפה.

חיותם היו הצגה שמה אתה, הצגה שחיבת להישמך, אוסי אומר, שהוריו המשיכו בהופעת עד גיל בוגר. אימו הייתה על הבמה גם בגיל 70. הוא זוכר שמסרו לה כי אביו נפטר, כשהיתה בהצגה, חוקק סיגנים וסיימה את ההופעה. אחר כך בכתה בשלל מסיים, הוא ודליה רצו להתמסר, ללדת ילדים, להתיישב, עסקי ההופעות והנודדים עיפו אותם.

הם ניסו להתישב בויסבאך, אור המן שבגרמניה. אחר כך במינין ובפרנקפורט, נעבר של אוסי היה לימוד מיספחת ובתימלון. ניסו את מולם בפתחת מיספחת, מאכלים, חסילונים, רגים, התפרסמו לא רע, חיו בשלוח כמעט גרמנית, שתי בנות, מועדון טנים, חוצלארץ מוכר.

דליה אומרת, שנרשמה לקורס למנים, נקעה, רגל ושלחה לשיעורים במיפחת את דניאלה בנה. התגלה במיפחת, ילדה שגולה עם מחבט ביר, ילדה עם טיפוס גרמני, נקשה של אקרוטס מוכרים, קצת רובט מוכי. בכל רגעי החיים היה המיפחת מיספחת לא מותרת על הזמן, נגינה, אסתר אורון אומרת, שחשבוניות הטלפון שלה לגרמניה היו גדולים ממחיר

מרווח יותר כיסו. על הרקע הזה צומחת דליה, מיספחת בית-ספר יסודי, מה שמעניין אותה, זה רק ריקודים, וריקודים בלבד, יש של אל שחולמת להיות רקדנית מיספחת. אולי מקום צמיחה יתנו מקובל לאח שהפך נהגמנית או לאח אחר, שחוקן את כל האופנים שמצא בסביבה, וברבות הימים הפך לבעל מוסך גדול, "צמיני יפ".

דליה מתחילה ללמוד בחיכודות, ועוזבת באמצע, רוקדת בלהקת "עלומים", או הכי IN בתל-אביב. אבא

למיספחה יש גב ישראלי חזק, כדומה של הדורה, אסתר אורון, אוחלת של דליה בלנקה, אסתר אורון, נחשבת לשימה בתל-אביב. אסתר של גבי אורון, עוד מהימים שהיה צעיר, בן טרזרים, ועדיין לא בעלי מיפעלי תעליים והביגין, גלילי, אסתר, אשה צינענית ודינמית, שאי אפשר לעמוד נפד רגמנית, אחראית לכך שמיספחת בלנקה, מיספחת אוחלת, עם הרכב אנוש כמעט בלתי אשורי, וישבת היום במת-השרון ומתפרנסת בתל-אביב. אסתר אורון היתה זו שקמה ונסעה לגרמניה אל אוחלת, לקחה אותם בימים, ותעלה אתם ארצה.

ראשיתו של היסוד לפני 37 שנים, גבי מיספחת אלקריף בשכונת עציני כיסו, האב, יהודה אלקריף, היה בן 70, כשגולה בן וקוניו דליה, עשירית בגיני הצאצאים, רעייתו היתה בן 36 בלבד. אסתר אורון צוחקת ואומרת כי היא, או ילדה בת שש, הביאה הביתה את אוחלת דליה המעטה מבית-החולים. מאו ת קשורות מאור.

האחיות מתאדות את הבית כד, אבא עבר קצת בניה, ולמר תורה, אבא היתה חתייה ועניינית, גאה מדי בקיש עורו-סוצאלית. אחר כך נהרגו שני אחים במלחמת-השחרור, יעקב נהרג בקרב פנים אל פנים כיסו, בדניאל נהרג בעיסי אל-נעשית, בנגב.

נשארו שמה ילדים, האב נפטר. המיפחת השגולה קיבלה הטבת תנאי ריח, עברו לבית סימן טוב נאנה מי שהיה גיבור ישראל. ביתו היה או בית

ישפחת בלנקה, מיספחת מאור לא שיגרתית. בליל של תרבות, עמים, מיספחת, שום דבר לא רובט לשום דבר. ואף-על-פי-כן, מיספחת יפה אבא, אבא ושתי בנות, האב, חצי אמנית, חצי בהמייניות, אשה יפה, שהמוצא המרסקי והבלונד הנבוע תוצרת גרמניה, משחקים בה נגינת יוצא דופן. האבא, אוסי, רגמט, אקרוטס לשעבר, חיום בעל מיספחה חרשה בתל-אביב, "רגי הרציק", ברחוב חידה-הסירה, הבת הבכירה, דניאלה בת 14, אלופת ישראל בטנים, שרוך בת שמונה.

למיספחה יש גב ישראלי חזק, כדומה של הדורה, אסתר אורון, אוחלת של דליה בלנקה, אסתר אורון, נחשבת לשימה בתל-אביב. אסתר של גבי אורון, עוד מהימים שהיה צעיר, בן טרזרים, ועדיין לא בעלי מיפעלי תעליים והביגין, גלילי, אסתר, אשה צינענית ודינמית, שאי אפשר לעמוד נפד רגמנית, אחראית לכך שמיספחת בלנקה, מיספחת אוחלת, עם הרכב אנוש כמעט בלתי אשורי, וישבת היום במת-השרון ומתפרנסת בתל-אביב. אסתר אורון היתה זו שקמה ונסעה לגרמניה אל אוחלת, לקחה אותם בימים, ותעלה אתם ארצה.

ראשיתו של היסוד לפני 37 שנים, גבי מיספחת אלקריף בשכונת עציני כיסו, האב, יהודה אלקריף, היה בן 70, כשגולה בן וקוניו דליה, עשירית בגיני הצאצאים, רעייתו היתה בן 36 בלבד. אסתר אורון צוחקת ואומרת כי היא, או ילדה בת שש, הביאה הביתה את אוחלת דליה המעטה מבית-החולים. מאו ת קשורות מאור.

האחיות מתאדות את הבית כד, אבא עבר קצת בניה, ולמר תורה, אבא היתה חתייה ועניינית, גאה מדי בקיש עורו-סוצאלית. אחר כך נהרגו שני אחים במלחמת-השחרור, יעקב נהרג בקרב פנים אל פנים כיסו, בדניאל נהרג בעיסי אל-נעשית, בנגב.

נשארו שמה ילדים, האב נפטר. המיפחת השגולה קיבלה הטבת תנאי ריח, עברו לבית סימן טוב נאנה מי שהיה גיבור ישראל. ביתו היה או בית

ישפחת בלנקה, מיספחת מאור לא שיגרתית. בליל של תרבות, עמים, מיספחת, שום דבר לא רובט לשום דבר. ואף-על-פי-כן, מיספחת יפה אבא, אבא ושתי בנות, האב, חצי אמנית, חצי בהמייניות, אשה יפה, שהמוצא המרסקי והבלונד הנבוע תוצרת גרמניה, משחקים בה נגינת יוצא דופן. האבא, אוסי, רגמט, אקרוטס לשעבר, חיום בעל מיספחה חרשה בתל-אביב, "רגי הרציק", ברחוב חידה-הסירה, הבת הבכירה, דניאלה בת 14, אלופת ישראל בטנים, שרוך בת שמונה.

במלון נחר חירון בטבריה, זה מתחיל בארוחת בוקר מרהיבה, ממשיך במסיבת ריקודי בוקר סביב הבריכה ולמי שמחפש כושר מתכה גם מועדון ביאות — "נאוטילוס" ברמה בינלאומית. השילוב הנכון שלנו כולל: מרינה פרטית, סירות מנוע בנתינה עצמית, סירות מרליס, קייקים, חדרים מפוארים, בית קולנוע פרטי ומועדון לילה ברמה אירומאית גבוהה... קח את המשפחה ובוא למלון נחר חירון.

לחצונות: טל: 06-792950, 06-792066

לחצונות: טל: 06-792950, 06-792066

ג'ונסון קיטה, ג'ונסון פורס השניים שמונקים גם במקומות ש"אחרים לא רואים"

זוהי, את המדים כבר יקח?
רק את המדים? ג'ונסון קיטה מקנה את החבניות, המחביות, הכי-רים ואפילו את תנור האפייה.
ג'ונסון קיטה - מסיר שומן וחרוזי ביות שותוכלי להשיג עם כושר מעולה אקטיבי זמן רב אחרי שכל האחרים החזיעו.

זה שלא חלד בכות, הולד ב-FORCE
יש כדמי שומן על רמות חתנו, יש לבלוק עקשני, אל תשפשי בכוח! ג'ונסון פורס - יעשה הכל בשבילך! נקח, יבריק ובהק במחירות ובקלות מדחיתם גם במקומות שתחשבים ובעלי אחרים "לא רואים" (אבל את רואה, ועוד איך...)
ג'ונסון פורס - היחיד שמעל היטב גם כשהתנור קר, מתאים גם לכיורים וחבניות אפוד מאמאיל.

השליך עשבים בל!
Johnson
יצרנית מוצרי הניקוי וההברקה מס' בעולם.
יבוא: דטא מים, שיווק: ברק אבנר מפיצים בע"מ.



השילוב הנכון שרק מלון אחד יכול להציע לך...

ריבנות אחרונות עמוד 5

17.1987

על כל הקופה

בימי השאח הם היו הבעלים של רכוש רב באיראן: גשרים, מנסרות, מרכזי קניות, בנייני מגורים, אדמות • שתי משפחות יהודיות, סולימני ובבלפור, מהעשירות ביותר של אותם זמנים • בשנות ה-70 הצליחו להבריח הון לארה"ב, רכשו נדל"ן בעשרות מיליוני דולר • דולר • כיום הם בישראל. החליטו שפרק הנדונים נגמר • הפרויקט הנוכחי: פארק המים החדש באשקלון • הם כאן, על מישטחי השיזוף. ליבם עדיין קצת באיראן

מאת מאת אשר טורי: צילום: שלום בריטל

יום שבו הכיין איטלקי חומיני על ייסוד הרפובליקה האיסלמית של איראן, כבר היו רוב בני סולימני ובבלפור, שתי משפחות יהודיות, מן העשירות באיראן של השאח ריה פהלווי - כורמניה ובאה"ב, הורדים והקטנים - בישראל. הדוכס ברובו נשאר שם, בעיר הנפט האורז. גשרים, מנסרות, מרכזי קניות, בנייני מגורים, אדמות. בית החרושת הענק למשקאות אלכוהוליים "ראמאנטי", המשתוף לשתי המשפחות, המממק בעיר בורגס בין אוא וטורן, השר מאו למפעל ממשלתי למשקאות קלים. השווי הכולל - 7 מיליון דולר. כסף קטן.

מה שהצליחו להבריח, כאמצע שנות ה-70, בימי חוזה של השאח, הפסידו כדי להשקיע באירופה ובאה"ב. כסף רכשו נדל"ן בשווי עשרות מיליוני דולרים. אי שני אבות המשפחות, בנימין סולימני ואברהם בבלפור, שותפים בעסקים מאז ימי השאח העליונים, ובמשך 40 שנה, קבעו חריגמשטחית על עיר גוררים. המשפחות צריכות

להישאר יחד. כאן בישראל, עם מרכז העסקים, כן, לפני שבעות אחרים, הם תקעו את הדגלון הישראלי בשפת העסקים שלהם. פארק המים של אשקלון, אשקלונה.

ראו בבלפור, אחד הבנים, הוא האחראי על יחסי הציבור של העסקים. שירעם פרי עתיק אומר, אם קמת בבוקר על צר שמאל, הישאר בבית, עם האשה. אל תצא שמה וקרה לך רב-רבה. הכי חשוב בחיים לקום בבוקר בצד ימין, שאר הדברים יסתדרו. ואם אתה מונח אנשים שליילים, אל חנתק איתם מנע, אלא למד את הגורמים החיוביים שלהם, ותתקדם מהשליילים. ככה זה בחיים. מילוסטפיה פריטת בורגס.

החיים של בבלפור את סולימני, כמישחק מונופול. פעם מרוויחים, פעם מפסידים. כשנפסידים, עוללים גם להפסיד את הקופה כולה. רבר, עם הסחובות בין המישרדים של המשפחות והמסכנים לבין בתים של הורים שלי שנסארו שם, כי גם את בית המישחק שלנו התייגמו. כל שבוע נחתי אצל חבר אורי, כדי לא להתגלות. אפילו עבדתי בהתנהגות בתיאוריות משה, להם היעו המון פצועים מחמת המילחמה עם עיראק, עד שפצרו אותי, כי גילו שהמישחק שלי נמצאת בישראל.

את התקופה שהיה עוצר בירי המישרדות המהפכניים של חומיני, מגריה בהמן כאחת התקופות הקשות בחייו, שהסתיימה רק כאשר

התחוללה נחלקתי בכל מקום רק בקירות אטומים אמרו לי, הכל מותרם למען האיסלם, לפי חוקי האיסלם. והשטחי להם מיסמכי בעלות, שום רבר, ככה הסחובות בין המישרדים של המשפחות והמסכנים לבין בתים של הורים שלי שנסארו שם, כי גם את בית המישחק שלנו התייגמו. כל שבוע נחתי אצל חבר אורי, כדי לא להתגלות. אפילו עבדתי בהתנהגות בתיאוריות משה, להם היעו המון פצועים מחמת המילחמה עם עיראק, עד שפצרו אותי, כי גילו שהמישחק שלי נמצאת בישראל.

טוב טעם על הגוף

להשיג בתנויות המובחרות לחבתי הארץ וברשת חנויות השקים

טוב טעם

מפעל לייצור בגדיים אופנתיים לילדים ונוער, נשים וגברים.

אזור

ת"א, המשבר 5, טל' 03-824062

טוב טעם

מפעל לייצור בגדיים אופנתיים לילדים ונוער, נשים וגברים.

אזור

ת"א, המשבר 5, טל' 03-824062

טוב טעם

מפעל לייצור בגדיים אופנתיים לילדים ונוער, נשים וגברים.

אזור

ת"א, המשבר 5, טל' 03-824062

הצליח לברוח ארצה ובר, לדבריו, "להיחלף מחדש". הייתי עוצר שם כמה חודשים. כל כמה ימים היו באים, מרביצים וחוקרים אותי על הקשרים שיש לי עם ישראל. דעתי שאם אומר משהו, יהיים שלי לא שווים כלום. אמרתי שאיני יודע רבר."

זו הייתה תקופה שבה חוציאו להורג כמה מראשי הקהילה היהודית, שחיו להם עסקים עם ממשלת השאח. גם אותי העמידו פעמיים מול הקיר, ובכל פעם ויכחתי כמה שנית, לשמוע את הדיחה ולמות. אבל נבואה הייתי ברימול. כי בכל פעם היה מגיע מישור שהיה מקורב למישפחה שלנו, מהימים שהיינו מנהלים שם עסקים, והיה מוציא אותי משם."

הסיבות של בני המשפחה עצמם, כאמצעות הנקשרות שלטונית ומיכאליס מאירופה, לבר מה עלה בגורלם של הבן האהוב בהמן, עלו בתורה. בנאציוני לנסות לברוח משם בעצמי. איך אחר מבחין לא יכול היה להגיע אלינו. צריך לזכור כי איראן נמצאת בבלגן הגורל של מילחמה, במעט על קווי התיקשרות היו מנותקים. מה שלא היה מנותק, היה בשימוש של הצבא והממשלה במיחור באירופה האוא, שהיא עיריגסט גדולה, שהעיראקים ניסו להשתלט עליה בימים הראשונים של המלחמה, והיתה ממש במרכז הקרבות.

בקרבות היו מסתובבים המישרדות המהפכניים, מסתובבים עם מרים מיוחדים, ממש כמו החלוצות השוחרות של האם. אם בתקופות של היטלר, ואף אחר לא ירע מה יקרה מחר. הוברה"ה האלה של חומיני הרבה יותר מתחבבים ממה שאחשבים. הם למדו כל מה שאפשר מן הליברלים והקומוניסטים באיראן, ואחר-כך חיסלו אותם."

אך מתפקדים בתוה ובהו שכוח בהמן. כל המאמצים שלי היו מרוכזים ברבר אחרי, להישאר בחיים. כי החיים באיראן של חומיני, במיוחד מאז שפרצה המלחמה עם עיראק, לא שווים כלום. מספיק שיבצעו על מישור ויאמרו שהוא אינו מתנהג לפי רוח האיסלם, וזה הסוף שלו. הורים שראיתי אותם רק אומרו בעיר, והצאא לחנות להורג. אני קורא לתקופה הזאת, "אניברסיטה של החיים". לאור שלא הצליח לקבל כמעט כלום מן החנויות והרובים שלנו שם, ניסיתי לעבוד בכל מיני מקומות, כדי להרוויח מעט כסף ולהתקיים."

לפני חצי שנה, בעזרת קשרים, ותשלומי סכומי כסף גדולים, הצליח בהמן להימלט בעזר שנינו לאירופה, ומשם להגיע ארצה. את דרך הבריחה חושפה המדייטק, וזה מסרב לפתח, כדי לא לפגוע במי שנשאר שם.

העובדה שמרבית בני המשפחה שלהם, הצליחו להיחלץ בעזר מוער מצפיריני של חומיני, בימים שבהם איש לא חלם על מהיכיה איסלמית, יכולה להחשיב סיפור-הצלחה. אולי סיפור של מול. גם בימים הנוחים של תקופת השאח, לא האמינו כי עתידם באיראן, ושאוור להתרחק. גרמניה, ארה"ב, הגיע, שבו, צריך



בשורה העליונה, מימין לשמאל: פרוון בבלפור, קמאר בבלפור, אברהם בבלפור, בנימין סולימני, טאקאראט סולימני, לינדה בבלפור. למטה, מימין לשמאל: דן, יפה, פלוגי ואורית בבלפור.

תרמו משפחות סולימני ובבלפור סכומי כסף גדולים, להברחת יהודים ושאינם יהודים, אך מקורבים אליהם.

הריעו על הנעשה בחיי היומיום באיראן, מגיעות טיפין-טיפין ררך אירופה וארה"ב. מתקשרים, לא מודעים בשם מלא, מוסרים ד"ש כללי לבני המשפחה. ואן: יש שם מצב שבו אם יש לך מספיק כסף משלך, אתה יכול לקנות כמעט כל דבר בשוק השחור, ולחיות שם טוב. מרכזי הקניות, והסכנויות של המכונות המטאורות, ודי לא נעלמו אחרי שהלך השאח. אבל אם אתה אורח רגיל, בלי כסף, תצטרך לעמוד בתור שעה וחצי כדי לקנות ביצה.

בהמן מצטט ממכתב שהגיע בשבוע שעבר מידיד בטהרן: "חיי היומיום קשים, ואי-אפשר לסבול יותר. כל מה שאנחנו צריכים לחיות, מעט מדי ויקר מדי. קשה גם למכור את הסחורה בחנות, כי אין מספיק אנשים שרוצים לקנות ממך."

כל אחד גונב מחברו, וכבר אין אמונה באף אחד. אפילו לא באל. יש כאן עוני, אינפלציה גבוהה, חוסר אי-בטחון, חינוך שאינו חינוך, ליכולן ברחובות, והעיקר פחד. כל הזמן פחד. האנשים מכים מתנגדים בציפורות, והדולר בשוק השחור כבר עולה 120 תומר לעומת 6 תומר בזמן השאח - א.ו. חברים ובני מישפחה נאלצים להפריד זה מזה. כבר אי-אפשר לחיות בכה יותר."

ואן אומר שכיום החיים לא יכולים להיות טובים יותר. טלפונים יומיומיים למנהלי העסקים בחו"ל, נסיעות לשם כמה פעמים בשנה, כדי לבדוק את מאוני הדוחה וההפסד. חודשים בשנה הוא שוכר מטוס פרטי, ויוצא לחודש את ארה"ב. את פארק המים המפואר באשקלון, הוא מבנה שרייטט של כויל, ודוחוים לא היו כאן השקיעל והאישור. יש לנו מספיק מן העסקים בחו"ל."

באשקלונה חשקו בשלר ראשון 5 מיליון דולר, ורכשו ממיטב שיעוריה המים, כולל בועת מים צינעונית גדולה, שכמוה יש רק בארצות הברית. ובארצות הברית, ארה"ב, מישחקים מסוכנים יותר, כמו בריכה עם גלים מלאכותיים, נבנוע מלייבא ארצה. כל בריגישפחה, נסל על עצמו תחום ניהולי ב.אשקלונה, ועובד שם בועל מחלקת המיגלשות, מחלקת המישרדות, מחלקת חטי-ציבור, מחלקת נקיון, מחלקת חשבונאות. עם יויר, המביל של אשקלונה, הם יושבים מעט בשבוע לשיבת בעלי מניות בבעלי המקום ומעדידיו של המביל, ומעט בשבוע ישיבת עבודה במנהלי המחלקות המפוסים לאותו מנכ"ל בבתים, חשיפה עובדת היטב, וכל הגורמים מרוצים, כולל האבות בנימין סולימני ואברהם בבלפור. העיקר שכל המשפחה ביחד.

לדור ההצלחה המתמשכת של מכשיר "סופט אנד אידי"

אנו גאים להשיג לך מוצר חדש: קרם "סופט אנד אידי" לדאשונה קרם שפותח במיוחד לשימוש לאחר הסרת חשיער. הקרם מרגיע את העור ומרענן אותו. והוא מתאים במיוחד לנשתמשרות ב"סופט אנד אידי".

וכעת במיוחד היכרות

6.60 ש"ח במקום 13.20 ש"ח (בתוקף עד ה-17.7 או עד גמר החלאי)

להשיג בדוכני הלנה רובינשטיין, ובחשוקיות המובחרות.

Helena Rubinstein

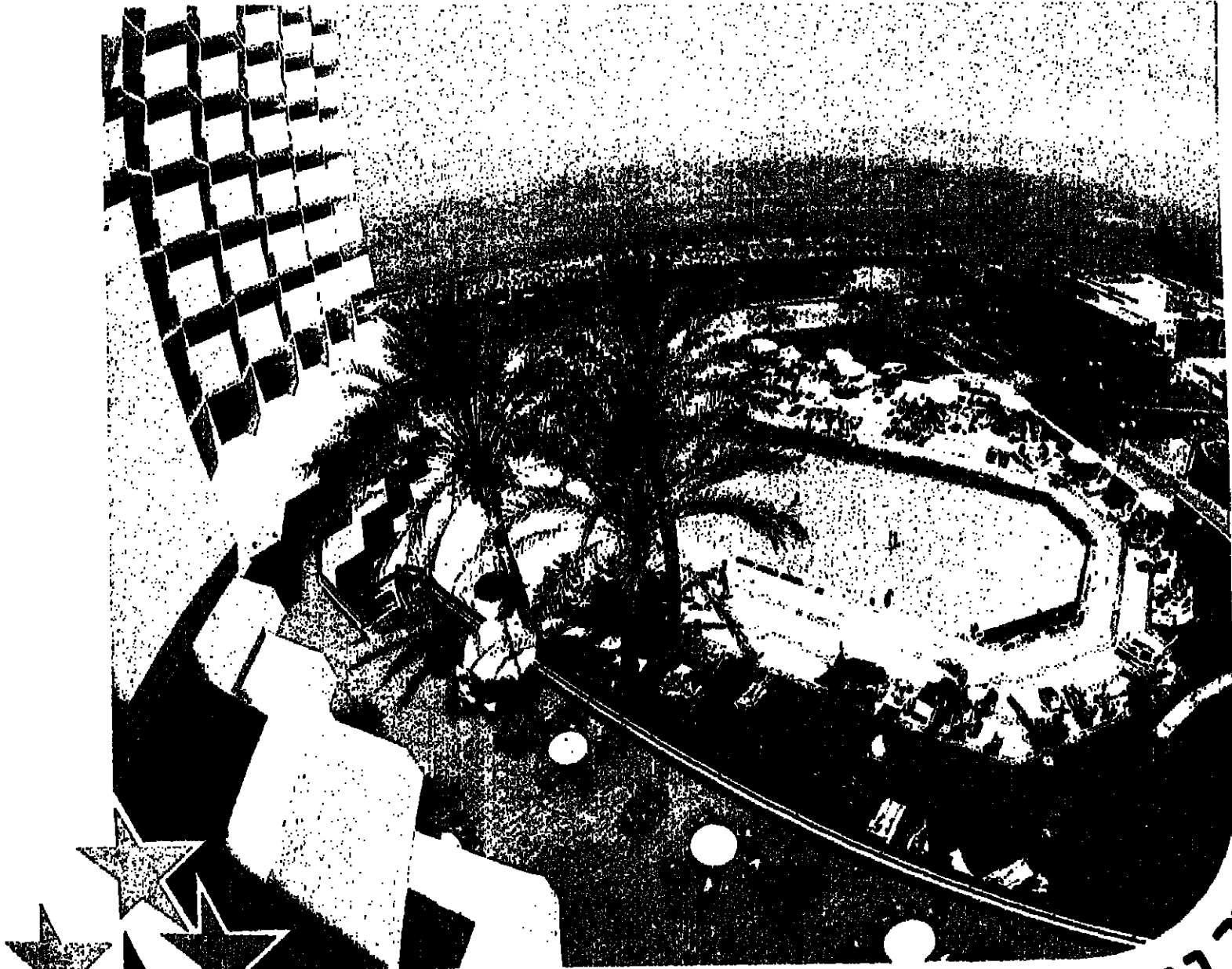
חדש - קרם סופט אנד אידי

Soft & Easy

מכשיר "אן בבלפור, בכח זה בחיים. הכל מישחק. פעם מפסידים ופעם מרוויחים. בעיות מרוויחים. הדפוסים מגיעים בעיקר כאשר בדי מקשישים רי זמן לעסקים, ומפסידים אותם כדי זמן אין אסם. כדי להצליח צריך להשקיע. עיקר זמן ועבודה" האבא בנימין סולימני. כמו שתלמד לא יוכל להצליח בבחינה חשובה, אם לא ילמד, ככה בעסקים."

אשקלונה, עדיין חיים את איראן, את העבר מתקשים להירות, לפני עליית חומיני, והעצה שם כיום עם יתר המישפחות והחוקרים והחוקרים העיסקים שנתור מאחור. בהאוא נחשבו מישפחות סולימני ובבלפור, לראשי הקהילה היהודית. בנו וניהלו בתי כנסת. סיעו למישפחות יהודיות נזקקות. כשהחלה הבריחה הגדולה מאישת חומיני

עדשה את ההבדל



כשאחיה יוצא לחופשת הקיץ - אינך מסתפק בפחות מהטוב ביותר. לנו זה ברור. **בפלאזה - מבריה** מודעים היטב לכל הציפיות שלך, בהיותנו היום המזלזל היחיד בכנרת היכול להעניק לך ולמשפחתך חופשה של חמישה כוכבים. ומחרגע שנכנסת אלינו - אתה הוא הכוכב השישי.

פלאזה - מבריה. מזלזל עם אווירת יוקרה. חדרים מפוארים. אירועים עם סגנון. פעילויות בשפע. מסעדות בסובסעם. שרות עם כל הלב.

פלאזה - מבריה. אמנו דואגים לכל רגע בחופשה. אירוח אצלנו מקנה לך גם: שיעור רכיבה על סוסים - חינם. כניסה לחממת גיד - 75% הנחה. כניסה לחממת גיד - 50% הנחה. שייט בכנרת - 50% הנחה. כניסה לחוות היענים - 50% הנחה. 50% הנחה. טיול סוסים - 50% הנחה.

פלאזה - מבריה - חופשת קיץ עם סגנון

צלצל והזמן עכשיו טל' 06-792233

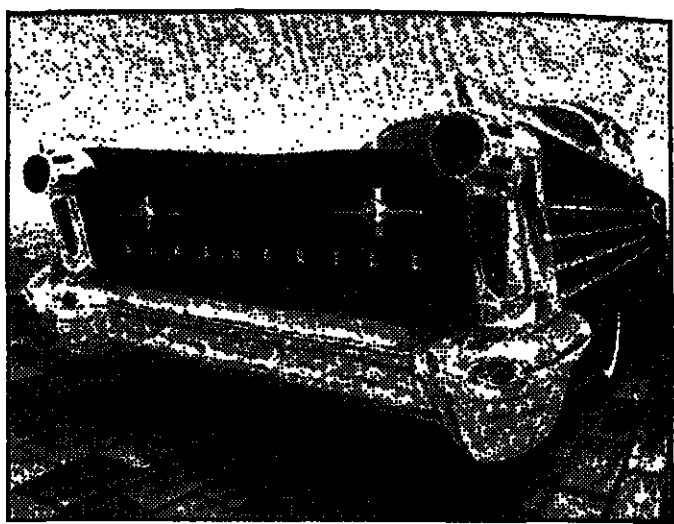
מבצע להודיע יולי: 10 תשלומים לכל ריבית לעושה על ארבעה לילות

(באמצעות "יחיד" רישומי, צמוד)



יהודית אוריין

מכונית זה זכר או נקבה?



המכונות - פיצוי על מה שנתקפה מידי הטבע.

פתיחת הסרט המצויין. אנשי הסח' שעלילתו מתרחשת בשנות ה-60, משוחח ריצ'ארד דייטוס עם סוכר-המכונות שלו, ומתפעל מן הקאריזמטים אירי החוריים, אותם ספגות שהיו או כמותה. הוא מעיר, כי באנגליה מדברים על מכונת כעל אשה. למרות שיש להם בשפה גוף אימיני, IT, אורמים על מכונת. ודא יפסידה.

בעברית, שאין לה גוף אימיני, ואצלה נושא העולם לזכרים ונקבות, מכונת מופיעה גם כן בצורת נקבה. אי שכל המכונות המטאפוריות של הן גריות: דריסה, עצמה, קצב, שליטה, והי מסיכולוגים בפרוסה כבר אצרו לא פעם בקשר זה, כי גברים הרייכטשטון אהבים מכונות גדולות, שמש שוכן הם מקבלים פיצוי פאלי, על מה שקיפחו מידי הטבע מבחינה זו. יש למכונת כל הסממנים והמכונות של גוף זכר, ולמרות זאת, היא נחשבת נקבה. ייתכן שהמקור הוא בכך, שהגבר והקא, שעליה המסורת לא היה נחזק לור לגעת באשתו, מתיר היום לגעת בה, ואת כל קאאותו - העניק אל מכונתו. אשה נאה מעלה אומנם את קרנו, אך לעיתים גם מקינה אותו. המכונות המטאפורות חמיד תעניק לו סממנים, כלי סיכונים.

אוריין

מה קרה כשהמקור הוא כמו פארו דיה, והפארויה היא המקור. בסמי נר לחורה בתשובה של ישיבת. אור אחרי, חולקה למאוינים צמאי דה דעת חובות כשם. ברוורס, והיא משוכצת אוצרות גנוזים מן המקור רות המרניים כמו. צפונות בתורה מאת הרב ש. ניב: "הניסטרית והני אומטרית" מאת יעקב וייס ומתוך החברות. ניצוצות. ו"תשובה". אר רה ואכוש, לתומי האמנות, כי דרים ובניכילעל חיברו את החומר כדי להלעין על אחי. ואחינו בני ישר אל הנלכבים. עם מקורות כאלה לא צריך פארויה.

נפלאות דרכי השם, היודע מרא שית אחריה. כך, למשל, ימצא המ עיון בספר בראשית פרק ח' את שמות משפירי עמנו. הנאצים ימ"ש, כולל הצורך היטלר, שם רשעים יר קב. באותו ומופתים הורה לנו ר' שלמה ניצן, בחור בעל יחוס אבות, במשך שעה, את עיקרי האמונה, והר כינון בראיות, שאין חוקת מה, את קיום אלוהי ישראל. סייע בידיו האורך המצויין המושלג בתורה, כי ני ועקר-הרים, כ. מיכאל, שמסתייר את ציציתיו מתחת למותנה. שר



משתתפי המחזמר "אמריקה". יש חשיבות לשינוי הכתיב.

לגביהם זהו מושג, וזהו מילה נרדפת לרמיסת הפרט ע"י המנגנון. במרד המכונות שב. שייס, סיים את הכות כיס במשפטם עלינו לעשות הכול כדי ש-AMERICA לא תיהפך ל-AMERIKA. חבל שמפיק המי חומר הישראלי. אמריקה לא היה מר רע לחשיבות שבשינוי הכתיב ולאשר ני, וחבל עוד יותר שמחזמר ישראלי-מקורי וסגנוני זה יירד מן הבימות.



למה כולם צוחקים על הפאשיסט הצרפתי, ז'אן-מארי לה מן, ואף אחד אינו מתפעל מעגבותיה הקהדות של גרושתו בת החמישים? אגב, האם כהנא נשוי?



כרזה מקצועית. פרסומת לבית הכנסת. בלי אמה.

ישראל, מתחרה עם מיטב מקומות הביילוי לילד ולמשפחה. במקום, אבא קח אותי ללודו-סניג, למישהו בית-ד' ירושלים - ברקיעות עצבני וח, ממונקות - ממצייר הילר-טובי ירושלים כאבא, לכלות את התג כבית הכנסת. כרזה פרסומת "מר צה" במיקצוענות יחזנית: רווחה, רשא מוריס, איכות חיים ומשפחה מאושרת. כל זאת מצייעים לך צעירי חב"ד בחינם.

אי-פרופו שנאה

במסיבה שנערכה על-ידי חוצאת ומורה-ביתן, לרגל הפסקת הסירדה "עמודים" שבקריכת חיים פסח העיר אורי אבנר, אי-פרופו אינה בין סופרים למבקרים הקאנצלר הגרמני ביטנברגר (1898-1988) כותב כינומ שנחנו נרדה, כי כל הלילה עסק כשינאה.

הומור שמעליב אותי

שלמה הרצל ואין קשר משפחתי, חוזר ממסעו בוינה ומתלונן בפני לובקוביץ. אתמול בלילה אמר לי מלצר בקפה "בנטראל" הכניסה אסורה לכלבים וליתורים" - אסורה לכלבים לא נשמע כיכר הוה", משיב לו לובקוביץ כי "טינה". לעיר הוואלסים גידע אמן צעיר, שבא לחשוט את מולה. שלמה הרצל. אתה נראה לי טוב...מה שיי מרל - "היטלר" משיב האיש הצעיר. משתומם שלמה הרצל: "מהו, אתה לא נראה יהודי".

לוקס מתוך. מתחלה תיאולוגי גיח, שמעלה בימים אלה המחזאי היווני-הונגרי גיאורג סאבורי בן ה-73, בעיר הקיר"ה (המקסיקו יום חודו), היא כירת אוטוטריה. שם המחזאי "מיון קאמפני" כותרת המישינה "אאוטו" אותי זה לא מצחיק.



יהודית חנדל. מה השלב הבא.

פירסום לאושר

לא עור, אבאליה בוא ללונה פארק. ותיקלאמה של חג השבועות, שכוחה יפה גם לראשי השנה ולשאר מועדי

פינת הרשעות

התקשיר שמשחק: הזמן הוא מור, מורכב, כי חזמ: כללל חופך לזמן

דליה ניר מגישה

טעמם החמאמץ מתחיל של המישימשים משתלב היטב גם בסלטים, גם בקינוחים וגם במאכלי בשר. אפשר להכין מהן גם ריבות, למתנות ומילקי-שיוק.

צלי עוף במישימשים

המצרכים: 4 כרעי עוף; כף שמן; 2 בצלים גדולים; ¼ כוס יין אדום מרוקני; 6-8 מישימשים; מלח ומלפל.
קוצצים את הבצלים, מחממים את השמן בסיר רחב, ומשחים את הבצלים. מטוגנים את כרעי העוף עד שישחימו מכל צדדיהן. מוסיפים לקדר יין ומישימשים חצויים ומגולענים. מרבצים במלח ובפלפל.
מכסים את הסיר במחבת כבדה עם מים (במקום מכסה). מבשלים מעל להבה נמוכה במשך 40 דקות, כשהאדים מתחמבת ונוטים לסיר.

ריבת מישימשים ללא סוכר

המצרכים: ¼ כוס מים; שקיק של 14 גרם בלטיין; שקיק מלן בטעם וניל; מחתיק מלאכותי למי הטעם; מיץ לימון טבעי. שוטפים את המישימשים, חוצים ומגלענים. קוצצים את המישימשים.
בסיר רחב מערבבים מים עם מלן, ומביאים לרתיחה. מוסיפים בלטיין, ומערבבים עד שיומם. מוסיפים את המישימשים, וממשיכים את ההלהבה ומבשלים במשך 30 דקות.
מסירים מהאש, מוסיפים מחתיק למי הטעם ומיץ לימון. מחממים בצנצנות זכוכית, ושומרים במקרר.



מוסף. זמנים מודרניים

פסטה עם בשר וריחן

המצרכים: 400 גרם פסטה בצורת שבלולים; ¼ כוס שמן זית; ¼ כוס יוגור; 2 בצלים בינוניים קצוצים; 500 גרם בשר טחון; 6 שיני שום מעוכות; כוס רסק עגבניות; כוס יוגור טריים קצוצים; מלח; פלפל שחור טחון טרי; כ-3 כוסות מים.
מחממים את שני סוגי השמן בסיר. מוסיפים את הבצלים, ומטגנים עד שיהויבו. מוסיפים את השום, ומטגנים מיספר שניות נוספות. מוציאים את הבצל והשום בכף מחוררת ומטגנים באותו השמן את הבשר. שוברים את



מוסף. זמנים מודרניים

טשי הבשר במולו בונן הטיגון. מחזירים את הבצל והשום לסיר, יחד עם רסק העגבניות, הריחן, המלח, המלפל והמים. מערבבים ומביאים לרתיחה. מוסיפים את הלהבה, מכסים את הסיר ומבשלים עוד חצי שעה.

בינתיים מבשלים את הפסטה במימלח רותחים עד שתתרכך ומסננים. יוצקים על הפסטה את הרוטב, ומערבבים היטב. מנישים מיד.



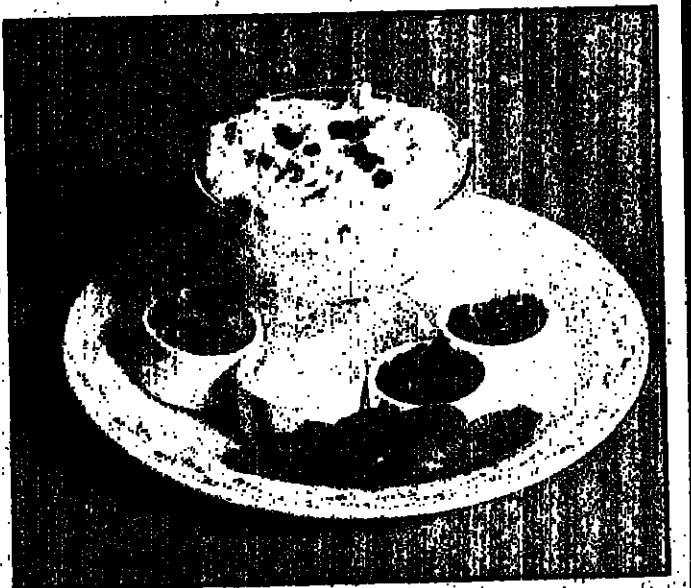
פטוצ'יני עם עוף ועגבניות

המצרכים: כף שמן זית לטיגון; 100 גרם חזה עוף קצוץ לחתיכות קטנות; בצל קטן קלף וקצוץ; גבעול סלרי קצוץ; מר קלף וקצוץ; כפית אורגנו; 4 כפות יין אדום יבש; 200 גרם (½ קופסה קטנה) עגבניות משומרות. קצוצה; מלח; פלפל שחור טחון טרי; 175 גרם צינורות פסטה קצרים; עלי סלרי לקישוט.
מחממים את השמן בסיר, ומטגנים את העוף עד שיהויב. מוסיפים את הבצל, הסלרי, והגזר ומבשלים במשך דקות, עד שהירקות יתרככו. מוסיפים את האורגנו, היין, העגבניות, המלח והפלפל, ומביאים לרתיחה. מוסיפים את הלהבה, מכסים ומבשלים עוד עשר דקות.
בינתיים מבשלים את הפסטה במימלח רותחים עד שתתרכך. מסננים ומערבבים עם תערובת העוף. מעמידים לצלחת הגשה מחוממת, ומעטרים בעלי סלרי.

זאב קרן מגיש

רוטב שמיר

המצרכים: 2 כוסות מיונית מוכנה; מיץ מלימון אחד; כף חרדל; 2 כפות שמיר קצוץ דק; מעט מים; כף בצל קצוץ דק; 2 כפות נזלי שימור של מלפפונים חמוצים.
שמים את כל החומרים בקערה, וטורפים היטב. טועמים ומתבלים במלח ובפלפל אם יש צורך. מנישים בקערית כרוטב מלווה, או יוצקים על סלט.



רוטב אלף האיים

המצרכים: 2 כוסות מיונית מוכנה; 4 כפות קטשופ; כף ברוקס; מיץ מלימון אחד; 2 כפות מלפל ורוק, חותוך לקוביות קטנות; 2 כפות גמבה כבושה, חתוכה כמו הפלפל; מעט פטרוזיליה קצוצה; כף בצל קצוץ דק.

מערבבים יחד את כל החומרים לרוטב אחיד. טועמים ומתבלים במעט מלח ומלפל נוספים, אם יש צורך.

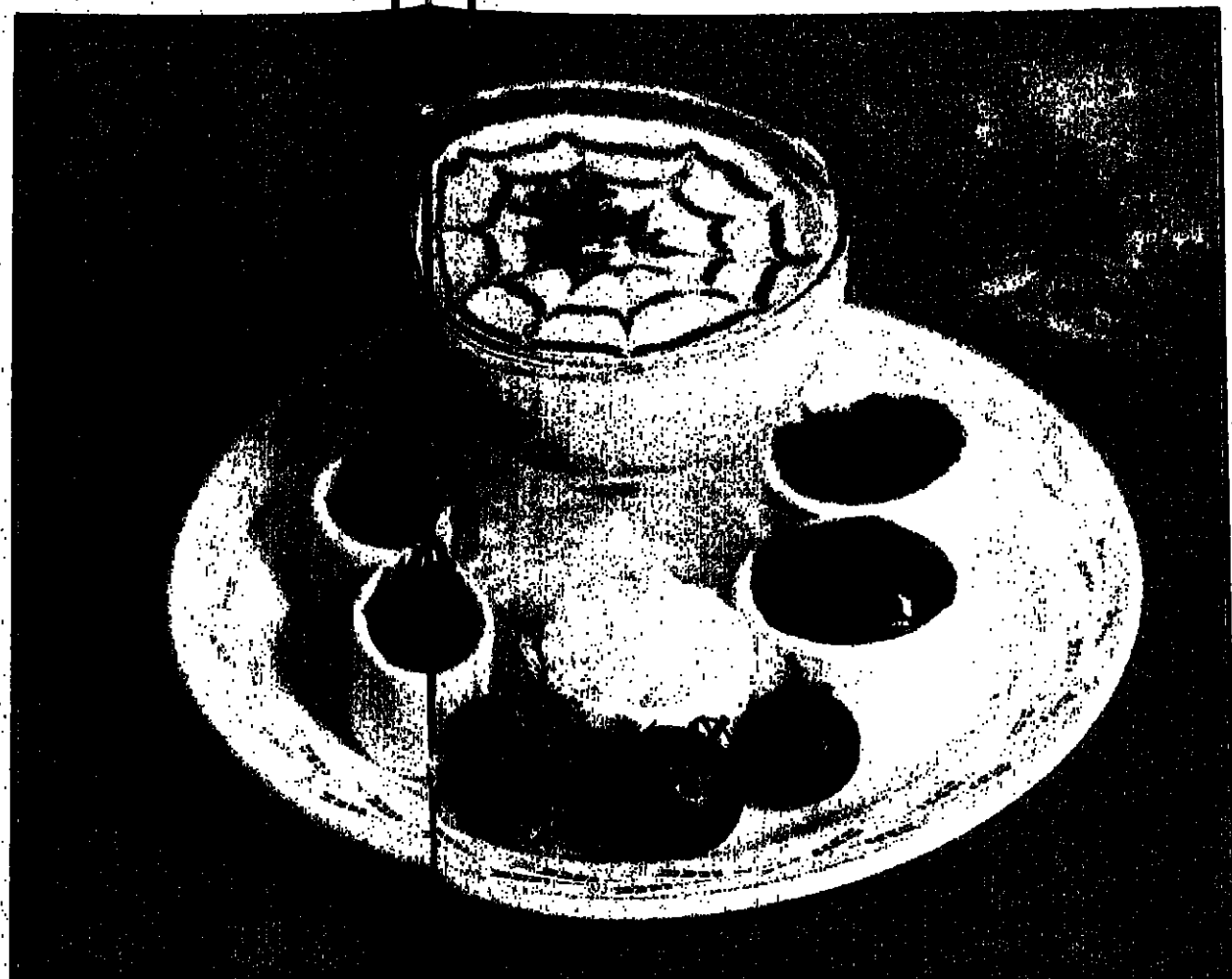
מנישים את הרוטב עם דגים מטוגנים, אצבעות חזה עוף מטוגן; מוציאים בשר מטוגנים מבנים (קפואים) ובמברן, סלטי ודקות.

רוטב רמולד

המצרכים: 2 כוסות מיונית מוכנה; מיץ לימון; כף אנשובי קצוץ דק; כף בצלים מסוגים; 2 כפות גמבה כבושה קצוצה; 2 כפות מלפל ורוק כבוש; קצוץ; 2 כפות מלפפון חמוץ קצוץ; כף ענזית קצוצה.

מערבבים יחד את כל החומרים לתערובת אחידה. טועמים ומתבלים במעט מלח ומלפל נוספים, אם יש צורך. הרוטב מתאים במיוחד להגשה עם דגים מטוגנים.

רטבים ממונית



מוסף. זמנים מודרניים

מוסף. זמנים מודרניים

רוטב צרפתי

המצרכים: 3 חלבונים; 2 כוסות שמן; כף חרדל; מיץ משני לימונים; בצל גדול; 6 שיני שום; מלח ומלפל לבן; מעט מים.

שמים בגביע המבחה בצל קלף וחותר, שום ו-¼ כוס מים. מערבבים למחית חלקה.

בקערה נקייה טורפים את החלבונים עם מלח, מלפל, חרדל ומעט ממין הלימון. מוסיפים את השמן, בהדרגה, תוך טריפה נמרצת. כשכל השמן מבלע, מוסיפים באיטיות את מחית הבצל והשום ואת שארית מיץ הלימון, וטורפים היטב. הרוטב מתאים במיוחד לציקלה על חוטה.

מקדון אלף האיים

68

מצציצים

מאת נורית בתייער



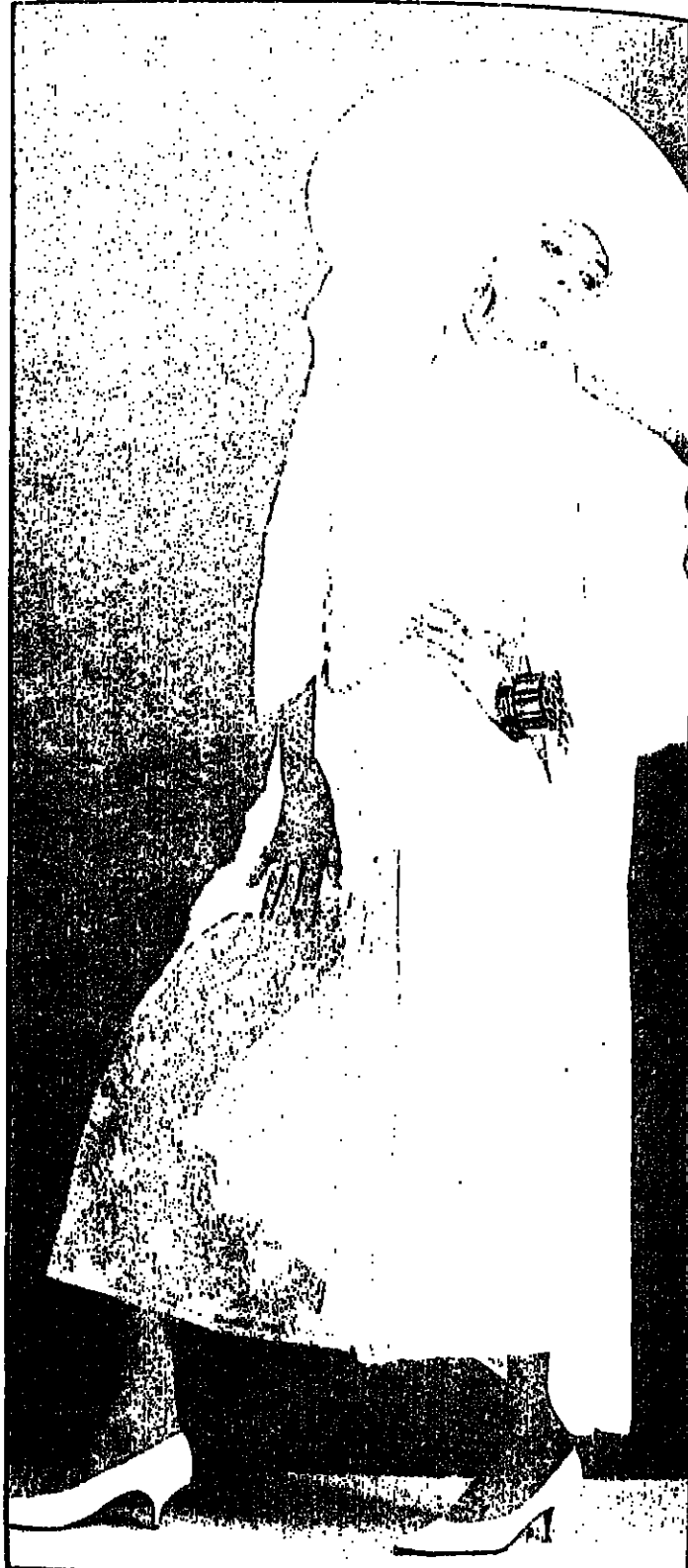
התחתונים עם וולן שחור מנוקד בלבן, מתחת לשמלת משבצות, עם חזיה מהונדסת (רחל אלקלעי, "ניבה"), (צילום: בן לם).

הנשיות חוזרת בדמותה של התחתונית הנושאת את הבשורה בגילגוליה הקודמים היא היתה מעומלנת, תפוחה, ילדותית בגירסתה החדשה, היא מבצבצת מתחת לטוניקה או לשימלה צרה, שקופה, מאריכה את הצללית • יש גם רחבה-עומדת, היוצרת איזון מגוחך • גם גאטקס יכולים להציץ מתחת לשמלה

מיטבעות על גב החולצה, הנלבשת עם חצאית פליסה שקופה, שמתחתיה מציצים גאטקס לבנים וניילי התעמלות. (רחל אלקלעי, "ניבה")



יום רביעי, 17/1987 - בתמון חשמי" - 17/1987



יום רביעי, 17/1987 - בתמון חשמי" - 17/1987



בתמונת השער: הגירסה החדשה ביותר של התחתונית: וולן טול עשיר מחובר לתחתונית צרה ומבצבצת מתחת לשמלה צרה וצמודה. (מפפה). (צילום: מנחם עוז)



דיעויות אחרונות עמוד 17

מקדמי الأصل

הכִּי־הִכִּי בעולם

מי האיש הכי עשיר בעולם? • היכן קונים הטייקונים הגדולים את התכשיטים שלהם – ובכמה? • איפה נופשים המיליארדרים? • באמריקה כבר יודעים את התשובות. אחד, רובין בליץ, מצליח להכניס את צופי הטלוויזיה לחדריהשינה של אלה שיש להם הכי הרבה • שמעתם כבר על וילה מזהב? שלושה נהרות המסתיימים במפל אדיר בסלוון; ארוחה שעולה 2500 דולאר לאיש? או מה יש בארון־קבורה שמחירו 35 אלף דולאר?

מאת מאת אריק שרמן
מיוחד ליריעות אחרונות

אפשר למצוא את המוסה חיקה בחדר במלון היוקטי ביותר פוטולארית בשם "טינגון החיים של העשירים והמפורסמים" מספק לאמריקנים המצביגים את כל תחושותיהם כל מה שהם רוצים לדעת על מה שהכריזו. בליץ מצליח להכניס את תושביהם המצביגים אל חדריהשינה הכי לוחצים, באמצעות מצליות מיליוני אמריקנים להציץ דרך חור המעטל אל בתים מיוחדים, לצפות בתכשיטים יוצאי דופן ובתפוסות חסרות – כלי להיות חודרי רגשות אשמה.

גם העשירים והמפורסמים, ולא רק האכזריות, אוהבים את רובין בליץ, צופים בנאמנות בתוכניתו, המשוחרת באמריקה מיר מוציא שבת, חשוב להם מאוד לדעת, למי יש מה, וכמה זה ברויט שווה. וזוהי לפעמים הדרך היחידה העומדת בפניהם, לגלות את ערכו האמיתי של פולחן העושר הקטן שנפל בחלקם – ואשר נמדר, קורם כל, במנהגים יחסיים.

כמה מהגילויים היותר מסקרנים, שהוצגו ב"טינגון החיים" של בליץ, הובאו חיקי ביוחתי.

זהו וילה ראוד – בית הוזהב – הנמצאת בהונגיקונג, ושוויה מעריך ב־65 מיליון דולר. בשטח של הבית כן הוא, כמעט כל כולו עשוי זהב, 18 קאראט – חלל בגודל המקיפה את הבית, וכלת בובת הדיקטטור.

הרשת עולם כגון: איזה הוא הבית היקר ביותר בעולם? מי הבעלים של היאכטה המפורסמת ביותר בתבל, והיכן וגם היציע, מספר רובין בליץ, "אשילו



הנשיכה גלוריה פון תורן. עשר טירות על 240 אלף דונם.

אם לא היה לאמריקנים את רובין בליץ, הם צריכים היו להמציא אותו. אחרת, היו מעיקים עליהם כמה



ומרת שר: 13 חדרי שינה ו־6 חדרי רחצה, במצורים העתיקה

המבטיה זהב טהור. מול שהמים רגילים... הכעלים של הטידה הפרטית חוו הם ווג סינים, המסתובבים ברחובות הונגיקונג בשני רולס־רויסים, שלה זורה, ושלו – נישחם – מוזהב. המכונית מצוידת במסכים מיוחדים, כך שכאשר הווג יוצא לנשפים או לפרטיות, המכונית כולה נהרסת באר ישרות.

הבית האקזוטי ביותר, איך אפשר להתחרות בבית עשוי זהב? כמה פריטים לרובנאם מוהיצע המנות לגבר בנות: בקבוק בושם לגבי 1500 דולר, ארון כבודולת באקאר, מעיל צ'ינגיליה חסין כדורים ב־27 אלף דולר, ואפשר גם חליפה, מעושרת כסיכות וזהב 24 קאראט, ב־11,500 דולר כלבר. אגב, לכיזא לא נבטים מתם, דלת התונת נפתחת רק לשיקע מגישה מיוחד.

קחי TUMS אחרי כל ארוחה!

מאטם תרופה נגד צרבת ובתוספת סידן.

טאמס – טבליות בטעם מנטה ופירות

זהו הדבר המרהם ביותר שראיתי בעולם, טוען רובין. הסלון עצום מימים ודורשים בנייה בתוך סלעים לאורך הכריכה. הכר בני חצי במים תפוז מעליהם, כך שאפשר לשחות אליה, להניח כוס משקה, ולשבת על כסאות סנונית שקועות מתחת לפני המים. לא יאמרו ביתו של מוכב.

ביתו של השחקנית הדועה ג'יינ טיטור, באנגליה, הוא עוצר־נשימה, לרובי רובין. זהו מיכנה כן מאת שני, המכלל בנטיה, שני קוטגים ואסם גורל. אבל הבית המרשים ביותר הוא דרוקא ביתו של הומרת שר, בבורלי הילס, כשאתה פוסע לתוכו, אתה מרגיש שנכנסת למצרים העתיקה. יש שם 13 חדרי־שינה ושישה חדרי רחצה, מלאים באוצרות אמנות ודריטים מצריים קיי־ערך. יש אפילו פירמידה קטנה במח החדרים.

עכו של הבית על תכולתו מוערכים ב־6.4 מיליון דולר, ולרובי רובין הוא מוכן ומסודר בטעם רב.

בין אם חשקה נפשם בתולצת טריק ב־95 דולר או בשמלה שעולה 9000 דולר, כאשר בעלי המזון רוצים לבזבז קצת כסף, הם שמים פעמיהם לקטע חובב היקר בעולם – רודיא ורייב, במודל הילס, שם יושבים גוצי, נישחם וסיפאני. זהו באזא של מיליארדים, אלו מגיעים כוכבים, כרי טייטור ומפיק קולנוע ונטיכות, כרי לחרות ולשלם מחירי ענק, אומר הווג.

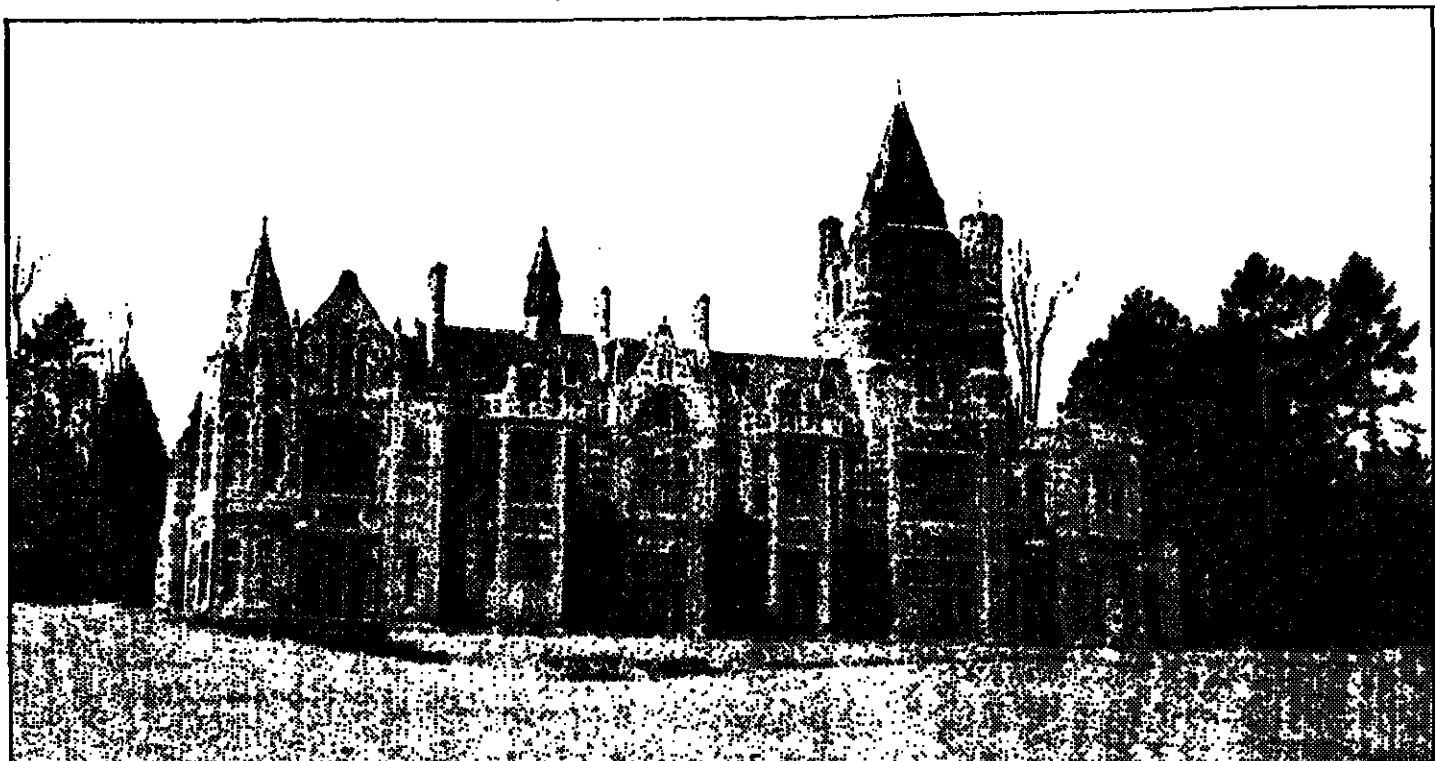
הרווח מאכלס כמה מהחגוגות הישירות בתבל, למשל, ביזאן, אשר יחד עם השלושה שלו בניירורק, מורמרישמה סגורה של לקוחות



לין טיימור: כנסייה, שני קוטגים ואסם גדול – בביתו.

עשירים, כסוח של 30 מיליון דולר מנת כמה פריטים לרובנאם מוהיצע המנות לגבר בנות: בקבוק בושם לגבי 1500 דולר, ארון כבודולת באקאר, מעיל צ'ינגיליה חסין כדורים ב־27 אלף דולר, ואפשר גם חליפה, מעושרת כסיכות וזהב 24 קאראט, ב־11,500 דולר כלבר. אגב, לכיזא לא נבטים מתם, דלת התונת נפתחת רק לשיקע מגישה מיוחד.

הנשיכה חיקי ביותר הטיכה גלוריה וון תורן אונד טייטור, אף בוחריה היא, ככל הידוע, חשה היחידה בעולם המחזיקה בעולות ששן מיק מאוס עשוי זהב ודורמס. אך התכשיט היקר ביותר באוסף שלה הוא ענק עשוי זהב טהור, בערך 10 ס"מ, שקטש כיהלומים ואבני כריש. השמעות קרוב עשירי העולם חששו משוויו של התכשיט עולה על ארצות, מיליון דולר, אומר רובין, הנשיכה ובעלת הנסין וזהאנס, מחזיקים בהשק נוסף הם בעלי האחרת והעליות ביותר באירופה. ברישום עשר



האחרונה הגותית של ג'ורג' האריסון, באוקספורד. לוסר ברקיע היהלומים, באסלת בית השימוש.

נגמרת רק 11 מטרים אחרי שהיא מתחילה. בפנים אפשר למצוא ג'אקווי, מרשאה קטנה, מקום ל־34 נוסעים, ואקוואריום לרגלים, המכונות מוצעת עתה למכירה על־ידי דורמנים, בסכום סמלי של 3 מיליון דולר. למי שזה יקר מדי עבורו, החברה מסכימה להשכיר לו את המעלה הזו, ב־10 אלפים דולר ליום.

אתר הנופש היוקרתי ביותר במשך שנים רבות נהנו העשירים והמפורסמים לנפוש ברייבייה הצרפתית. אבל מי זה מעוניין להשתוף בצמיפות נוראה בסאן טרומה, כאשר הוא יכול לשכור לעצמו אי תמורת 37,500 דולר לשבוע, אתה יכול לשכור לעצמך את נקאר, אי בשטח 300 דונם סבוכות את הבעולה הכריטיים. הקבל לרשותך 70 המקום כולו, כולל וילה מפוארת ובה 70 חדרי שינה, ארבע יאכטות, ארבע טירות מירון, שתי ספינות ריג, שני שפים, שלוש משרות, שני גננים וכמות בלתי מוגבלת של שמפניה.

מחזירות של עשירים • התימשהילשעבר ג'ורג' האריסון, מחזיק בביתו אטלה ענק אלו, הממוקמת את המיכסה • המפיק האמריקני מרק גורטון, נוחז להסיס את כל בגדיו המלכותיים מדידתו סבוכותלי וילס למבכסה ב.גימיווק • עשירי ריו והינ'רו אימצו להם באחרונה הרגל מעניין: הם רוכשים לעצמם ארץ מתים ב־35 אלף דולר. למקרה שהם לא יהיו מותם מופים בחיפוקים, מצויד הארון באספקת חמצן לשנתיים, בכמויות מון, מבכשיר ווקמן, ברדיו וכמון בפעמון חוק.

האיש העשיר בעולם אופק המכונות הנדל בעולם המהרה"ג מפרנאל בוגיליה מוורן מחזיק בני ארץ כן 176 מכונות, אשר פוורת בנותיו של שבע אחותיו שברחביהו.

האוסף הוא אינו כולל את המכונית הארוכה בעולם, הנמצאת בארה"ב, המכונית, מתוצרת אולטרה לימוזין, אשר עסקים עתירי מזון מעריכים לאכול במקום אחר. במספר הרב ביותר של עסקות "כברות" מחזיקים שני בני־יורק, ומסעדת "פולר" במלון "בובליהילס". כבר ראית שם אנשים חותמים עסקה על גבי משח השולחן, תחת בית החוש שלהם?

באות מספר טירות הסלוויות שלו, הציג רובין כמה עסקת ענק, לון היה ער כמו עני. יום אחד הוא באיש עסקים



עדיאן חאשוגי ודעייתו לאמיה, בוילה במארכייהו, הערים על תגלובוס מסמונות ביהלומים ובאבנים יקרות.

מליוניזיה. חיסול הילדות



נו להיכר בכמה מניכוריהם הקטנים של סדרון סלחיה שהוקדשו בשנים האחרונות על מסגרת הקטן, ונס לא להסכים לקבועה הכאה הילדים בתוכניתו המצוינת במבוגרים מיאמורים, שאינם שונים מבעט ברבר ממבוגרים. הרבנות גילית הפלא, איגורל מ. על סעם ועל ריח, בת המושל מ. בנסור והילדים גמשתת קסבי' תו כולם מבוגרים קטנים - בשפת כותמת הילדים שלהם, בהתנהגותם, נהגותם, לעומת זאת המבוגרים בטלחיה והפכים יותר יותר ילדים. זה אינו מניחם ברצינות לעבודתם ואם הם עובדים, אין להם עמדת פוליטיות ואמונות, דעות, הם אינם מייצגים מסורת, אינם משוחחים שיות משפחה. את תופעת המבוגר המיתלי' אפשר למנוע במישפחת קסבי' האמריקנית, או כ-אין כמו בבית' הברית, והיא מניעה לשיא בשפועני הטלחיה המסופשית באמריקה.

ההו זה או מיקרה שהילד. מתבגר' והמבוגר. מתיילד' לא בטח. ר'ד גיל פוסטמן, את' מכידי העסקים האמריקנים בתחום התקשורת והינחון, מלעה טענה מרתקת: מושג הילדות הולך ונעלם. הגבול בין הילדות לבגרות מישטט כיום ונמט. בין שלב הינקות, המסתים ברבישת שליטה טובה בדיבור בגיל שבע לבין המניחיה, ישנו פחד שלב את' ממושך הנקרא מבוגריל.

אין כבר בתורה שלנו לשים מיוחד לילדים. שירות הילדים עוסקת פחות במכשפות ויותר בקטניות החיים - קובע גיל פוסטמן. משחקי הדיבוב והחפשיים של הילדים, כמו ומש אנחנו תופסת ונעלמים באמריקה, לסבת השוללות מקורם מאור במשחקי שדרת מוספריה ובוגרים כמו שנים, תעמלות ושוויה. לדים מקללים יותר, ופעילים יותר מינה. ועוד: מאז 1950 ועד 1979 עלה שיעור העשירים החמורים, שבוער עלייר לולים באמריקה ב-11 אלף אחוזים. כך שאפילו הפשע חל' להיות פעילות מיוחדת למי שהטענה שהילדות היא דבר אשר עלול להיעלם, נראית מוסרית מעיקרה.

מבחר ר'ד פוסטמן הילדות יכולה להיעלם, אך היא תוצר הכרתי, ולא ביולוגי. חזק והשירות אינם מייצגים אבחה בין מבוגר לילד, וגם לא הגנים עברה על לפני 3000 שנה, לא היו ילדים נעלים, אם נגור ילדים כבוגרים בגיל 17, הוקפיקו לצורות מיוחדות של שיחות והנה אשר שונים איכותית ממבוגרים. מושג הילדות המוכר לנו כא לעולם רק בתקופת הרנסנס, בוכת הצנחה מהפכנית, המצאה והדמיה.



הגבול בין הילדות לבגרות ממושמש • לילדים כבר אין לבוש אופייני, הם מקללים כמו גדולים, יודעים יותר, ומעורבותם במין ובפשע הולכת וגדלה • המבוגרים, לעומת זאת, הופכים ילדותיים יותר. בשפה, בהופעה החיצונית, בהתנהגות • ר'ד ניל פוסטמן, (בתמונה) ידעה בשבוע הבא בקונגרס הבינלאומי לחינוך בגיל הרך, שיתקיים בתל-אביב, את מענותיו בנושא

מאת עדנה אים

כן, הרעם הוא שהילד את הילדות. ודחיקת הר' פוסט לפניה עליירי התקשורת האלקטרונית היא המסתלת את הילדות - כך סבור ר'ד פוסטמן, וזאת יטען כשבוע הבא בתל-אביב, בקונגרס הבינלאומי לחינוך בגיל הרך, המוקדש השנה לנושא הילדות והטכנולוגיה.

הרעם שיהיה הכל, אומר פוסטמן, המציג את רעיונו במספר. אובדן הילדות' מסריתיו הפוע' ליט, לפעם לא היה המידע - שתרבות במחיות פחות ופחות, אלא ביי יודעי קרוא וכתוב, בספרים. נוצר סוג חדש של מבוגר, מופרד מהילד. כי להפוך למבוגר, הצורך הילד לחזור לעולם המלא המבוגר, לא היתה בידתו אלא להקים מיד מסר, שהיה לכיגור מיוחד לילדים, לבילוי נפרד לספרות רפואית מיוחדת. הורים החלו להפוך כשומרים, בנינים ומטפלים, והחלו להשקיע כלי רבים, רק במקד המאד דק' החל לחנוג להם ימי הילדות.

היום החברתיים. הרעם איפשר זאת ללא בעיה, עליירי כתיבה מיוחדת ברמת הקשר ובכתיבה. אפשר היה לשלול על המידע, ולהפיק באופן מבוקר, בהתאם להתפתחות התפישות של הילד. רעיונות אלה התיקו מעבר אפילו בחשבת המדינה, כה תועשיותיה, אם כי רק אצל המעמד הבינוני העליון.

הילדות היתה לשיא בין 1850 ל-1950, יל' דים הוכנסו לבתי-ספר, בנו להם ריחוק מיוחד, ונקבע להם מעמד מועדף, אבל דווקא אז, קובע גיל פוסטמן, השתנתה הכביה שהילדה את היל' דות. את הקליפס טרפה המצאת התקשורת האל' קטנונית, שהתחילה בטלגרף, האלקטרוניקה, ובראשה הטלויזיה, הביאה לאובדן השליטה על המידע, כמחור וקול המטרה שלה. הכל יכולים לצפות בטלחיה, ללא הדרכתו. זה לימוד הקריאה ודש מאמן, שליטה עצמית ומישור מחשבות, לוג, שיגור המידע בין מבוגר לילד, את הטלויזיה, לעומת זאת, ניתן להבין ללא הכנה ולימוד, מבלי לאמן את המשתבש. המסרים ירגשים נקלטים בלימוד מיידי, ואין צורך לחזק על א"ב, אוצר מילים וכוונות. הטלויזיה את ההורכה בקליטת המידע. בן שש ו-60 קולטים אותה באותה דרך, ולמבוגר אין עוד מוגנות על המידע. כ-3 מיליון ילדים בארצ' צופים בטלחיה בכל לילה של 11 וחצי. בקר שערך בארצ' אחד צעירים והורים אותו תוכניתו עצמה.

למעשה, יצרת הטלחיה שוב את תנאי התק' שורת שדור קיימים בקריה-ביניים, או אפשר עוד לשכנר מרחות וכלי סדרות אין לירות. הטלחיה, הוקעה לתחלות המדי בחומי, חושפת הכל - מין אלימות, מחלות קשות ומות. מעטים ביטוי הילדות, אמן, נעלמת.

יריחו. העמק הירוק

האיש
בא
31805

את יריחו כבר תרשנו לרובת. קשיי הגיע הזמן לחרוש אותה לאורך. הבוגנוויליה עדיין בוערת שם בארזים חזק, המים רציני בתעלות ובגנים ובפרדסים, ומתחת לגפנים עמוסות פרי, על חצץ לבן, לירת הוורדים, עדיין מחכים שם שולחנות עמוסי כל סוג.

אני חושב שביריחו אני מחפש את הילדות האבודה שלי, עם מתיקה ורחבות הירקונים בכל העצים, ורישרוש החצץ הלבן המתערב במנגינות של וולס וטנגו, וברקע הכומות הכרסיות וכשם נשים מהודרות. רק שכן המטה-המורגנה נגונה. הבריטים אינם. הנשים נותרו הרחק, אין מוזיקה ואין וולס, ורק החצץ הלבן וצבע השושנים, נראים כאילו יזכרו של משורר שלא היה. כאן תמיר שומם. לא ברור לי איך הם מצליחים להחזיק מעמד ללא קוחות כמעט, ללא קול, המקום היחיד שנראה קטנה מלא אנשים הוא מיסעדה תמיר, ערבה, צרה, בפינה העומדת ביותר של יריחו, לרית הוורדים ורעש האוטובוסים. האם זה הטעם הישראלי המיוחד, או הטעם הערבי? במעם הקודמת שהיגו כאן, נתינו מהנוף וסבלנו מהאכל. הטעם, מיסעדה שונה, המצב היה שונה, שם המיסעדה, העמק הירוק, מופיע באנגלית ובערבית. אין כאן זכר לעברית. גם התפרים מוכר בשתי שפות בלבד, אבל

היה יום חם. שתינו הרבה. קינחנו כמפה אחד ובארטיק, שנלקח ישר מהירוק. שילמנו על כל זה סכום לא פחות של 71 ש"ח.

לוקולוס

יאוש בבית



בטאלה
יקרה

ליקוד איתם, לדיבר ולבנות איתם. מדי ליקוד איתך לדיבר איתך, וזאת הפעם לחיפוש בית. עשה אותו דבר. רוב עם גשם, תרדך אותו ותעשה חיים. אז גם לא תדעו שאתם אלא במבטא. אתה יכול לבקש מאשחך, שכל יריד חמישי, למשל, הוא תיקוד איתך. יתר מז, ממש לא צריך.

הוכר לא בא
כבר חורשים תוכר שלי לא ביקר אותי. כל שבוך הוא מסלול ומספר איתך סיפור. מבטיח לכוך בשבוע הבא ולא בא. זה מציק ובוא לי.

קנאה
אולי לא נעים לזכור, אבל בשבילי אהבת צריך לעבוד. התענייני אצל חוריי של חנבר שני מה מנעני אורח במיוחד. התענייני בנשוא, קורא על זה. לבי לבקר את חנבר, ותחילי בשורה בנשוא שמנעני אותו. חזמיני אותו למשך שורא רצת לראות, או למשפחה שבת הוא אורח בל אכזר. אל תחכי לתשומת-לב ממנו. תני את התשומת-לב, ואני בטוחה שמדי מאד תראי תוצאות.

האשה ועלמה
אני יודע שאשתי אהבה אותי ואמנה לא. איך את מסבירה, שבכל פעם שאנחנו באים למקוה נוה קורת רוחה היא נעלמת. רובם כל חזון עם אותם, מוגברת עם כל הגברים, שחזקת איתם אותי כמעט שוכחת. נכון שזה מעליבי

אמנון
ל, זה לגמרי לא מעליב, זה חמור. וזה אתם באים למסיבות כדי למנוש אנשים אחרים, להראות יותר, תבכשי ממנו עזרה באיזה



סמנתה המרגיזה

הזמרת ודוגמנית עירום היפוחית סמנתה פוקס, 21, עיצבה כהגון את המעריצים שלה, בקונצרט שנתנה בארונה, ושמשך 12 דקות. סמנתה שרה את להיטי המוכר שלה, סאץ' מ' גנצ' בי, אני רוצה את גופך, פקס אותה, ואחר כך את השרי האחרון שלה. שום דבר לא יצנור אותי עכשיו, שתי פעמים זהו.

המעריצים הכעוסים, בעיר השוודית הקטנה הונבוסטרנד, טוענים ומאשימים אותה שהיא לא שרה כלל, אלא עשתה רק תנועות שפתיים, וזרקו לעברה מסבקות לאות בה.

מ'ארנן המופק, גילם אריקסון אמר: אין לנו שום כוונות לשלם לה את הסכום שהסכמו עליו 30,000 ליש"ט, שבבילי הבלתי הוז'.

סמנתה פוקס, עשתה לה שם עולמי, כמי שמוכרת את עצמה בלבוש מינימלי ובפוזות אירוטיות. הקריירה המוסקאלית שלה החלה בכמה תעלילים, שלא עשו רושם מיוחד. רק כשיצאה עם השרי גנצ' מ'ארנן, שהפך ללהיט עולמי, הוכרה כזמרת. כל המילים בשירים מברכות בעד עצמן. היא גם מלחה את שיריה בגיחות וכלחישות, שמקורו לא בסל או כבאק הילית.

מיקצוע שבו תא חזק, או תבכשי ממנו 60 אנדרות וארסרובוס ותבואי אליו לפזירת לחחור, וכך תתחילו לדיבר, תיראי איתך מיקצוע בחורתי, להמציא בלוטים עבור ביישנים. ממש בישה.

לא הבנתי
למשח קמלי, לא הבנתי כלום מחפצך שלך. כחוש שוב, בקיצור ובכור.

איה מהשניים
לאחרונה הופצו בארץ שני תכשירים למניעת נשירת שיער. איה משניים מומלץ יותר?

שלמה מרמלה
אם יש לך זמן עד שתתחיל אצלי בנשירת שיער, אבוקר ואבמנון דן. אם אתה ממוח, למח שלא תנחם את שני ותכשירים ותחילי בעצמך איתך יותר מוב. איך לא חשבת על זה.

איך מתחילים
איך מתחילים עם פן בלי לעשות את זה בטה מוח?

רונת בת 15
אומרים לי משהו כמו: אתה יודעת שיש לך קינים לפרח? המורח תתקן מבין שאני דולקת, עליו נאמרו אם תתחנך ותתחנך רק לטינוס, ואם תוא רוצה וזא מחזור דן כחפצת וזכר, תוך יום ארנב ירשבים בפרח ומחזקים יריים.

נולדת אדד
נמכר בהמשכיר ובבנויות צעצועים. המודר לצרכן 4.99 ש"ח.

דיוענית אחרונות עמוד 21

מקדאף אל-אצל

